

Ver Hadi Bizi Ateşe Baksana Yüreğim Hala Ellerinde

— yasemin-cana · 19 Ocak 2010

Bir kelebek ölüyor ayazlı bir zemheride ellerimde
Ayrılıklarda üşüyor sevda türkülerinin ateşleri
Hırçın dalgalı bir denizin nakaratı
Yalancı bir yakamozun koynunda susmuş.
Fayı kırık yüreklerde kol gezer şimdi Azrailler
Ve tüm ağıtlar sandık lekeli artık

Mum aleviyle oynayan bir deli volkanın öyküsü işte
Yetmez ki yarını soluyamayan bebeklerin düşleri bu alevlere
Hakkıma düşmeyen bir gökyüzünde bir yıldız tutunmaya çalıştım.
Lal bir dilin suskunluğunda ölü ceninler doğurmuşum aşk diye

Beceremedim gülüşlerine sakladığın yalancı cemrelerde çiçekler açtırmayı
Beceremedim kefensiz isimsiz kabirlerde tek başına soğumayı
Utaniyorum ilk defa seninle soldurduğum düş pembelerimin soluk renginde
Sevgimin her sokağını ömürlük yüreğimi kiralayan bir iblise verdim.

Ver hadi bizi ateşe
Küçük bir kıvılcımla bir yangın yeri telaşıyla sarılmadın mı ihanetine?
Bir kibrit yanığı sevişmelerde kaybetmedik mi umutlarımızı zaten?

Ver hadi bizi ateşe
Yoksa yüreğime dokunan her hevesi yakmak zamanı şimdi
Hadi dur yapma diyecek kadar yürekli olsana sende
Tutsana ellerimi korkak
Duysana bak bir yangın sesi ötelerde
Uzak bir kızılın gölgesinde ömrüm yanıyor.

Bir boş sayfa öldürdüm yine seni yazmasın diye kalemim
Avuçlarından içerken sevdam idamları
Cennetlerim şimdi bir siyah göç mevsiminde
Bak ayak izlerinde ölmüş meleklerim.

Boş serseri gecelerin sorgulamalarında tutsak nefeslerim

Ağır bir i kanama yüreğim kanıyorum.
Uuklamış bak sessizliğini solumaktan dudaklarım
Yreksiz bir kar tanesiymiř ařkın
ıkan ilk güneřte eridi işte

Bana hayatı sorma bundan sonra sakın artık ruhuma çoktan oğrettim.
Sonsuza kadar sevdaya řenge bir gölgeyle seviřmeyi

Ve sen sadece giderken gtrdđn nefesime söyle
Ne sensiz ne nefessiz yařanmıyor.
Ne kadar uzađım sana sence?
Baksana hala yüreğim ellerinde yanıyor.